

KOBERSKÉ ROZHLEDY

KOBERSKÝ OBČASNÍK

ROČNÍK 10

ČÍSLO 3

PROSINEC 2001

Zdarma

OBSAH

<i>Úvodník</i>	2
<i>Informace z radnice</i>	3
<i>Příspěvky, polemika</i>	4
<i>Kultura</i>	19
<i>Na poslední chvíli</i>	20
<i>Štěbetání</i>	21
<i>Slovo na závěr</i>	22

ÚVODNÍK

ZDÁNLIVĚ VZDÁLENÝ TERORISMUS

11. září se zřítily dvě nejvyšší budovy světa. Bylo to v New Yorku a všechno vypadalo jako jeden z mnoha sci-fi filmů. Jenže nebyl. V přímém přenosu sledovaly miliony lidí na celém světě úmyslný náraz dvou obřích letadel do nejvyšších pater Světového obchodního centra sebevražednými fanatiky. V letadlech i v budovách byli lidé. Nevinní lidé. Zoufalé oběti, jimž nebylo pomoci. Zahynuli i mnozí z těch, kteří pomoci chtěli, hasiči a policisté. Celkem jich bylo na 6000. Většina doslova zmizela zaživa v pekle krematoria, jako židé v koncentračních táborech. V době míru, bez varování, 56 let po II. světové válce. A v Americe, nejvyspělejší státě světa. Neochránili ani centrum nejmocnější armády, Pentagon. I tady uhynuli nevinní lidé, v budově i v letadle. Včetně dětí, malých, které ještě nepoznaly mnohé z tohoto světa. V záru hořícího kerosenu se jejich život předčasně naplnil v náruči svých zoufalých rodičů. Hrozné. Hrozné, že jsou na světě lidé, kteří takové akce plánují a kteří si pokládají za čest spáchat teroristický čin. Za každou cenu. Bezohledně a chladnokrevně se svou pokroucenou ideologií. Vyvolat strach a srazit na kolena ty, kteří je odmítnou poslouchat. Vražděním ve jménu Boha. Svého vymyšleného Boha očekávají království nebeské. Diskreditují tak miliony dalších, opravdových věřících, včetně svých obětí. Hrozné, že se najdou lidé, hledající pochopení pro tyto vrahy, že se najdou lidé, kteří jsou ochotni se nechat srazit na kolena.

A co s tím mají společného Koberice? Hodně. Terorismus si nevybírám, terorismus nevytváří frontu, útočí zákeřně a nerozlišuje nevinného a viníka. Terorismus za každou cenu vydírá. Protože jinak tito lidé neumí dosáhnout svého cíle, než zastrašením, vyvoláním paniky. Sebevražedným bombovým útokem, cíleným letadlem, neviditelnými chemickými či biologickými zbraněmi, výbuchem továrny. Čím větší účinek, tím lépe. Kdokoliv z nás může být obětí, včetně našich dětí. Každý z nás si také musí vybrat, jak se k tomu postaví. Zda postaví hráz či ohne hřbet. Zatím můžeme přemýšlet a sledovat, jak se k tomu staví svět. Můžeme zatím mudrovat a porovnávat oběti a oběti. Kdo však terorismus nezažil, ten bude hledat ospravedlnění pro zdánlivě ušlechtilé cíle. Svobodu pro zbídačený a utlačovaný národ. No, není to vznešené? Paměť bývá krátká, hlavně pro ty, kteří vskutku nic podobného nezažili a pro ty, kteří z toho chtějí vytřískat politický kapitál. Dřívější utlačovatelé se najednou stávají humanisty. Ale.. Hitler přece měl také ušlechtilé cíle. Zbídačený německý národ, ponížený Versaillskou smlouvou, nanejvýš schopný, utlačovaný Čechy, Poláky, potřebuje ochranu, životní prostor, suroviny a nakonec celý svět obývaný méněcennou rasou, ať to stojí co to stojí. I za cenu vlastních dětí.

Nezapomínejme! I nás se terorismus týká. Nechtějme násilí, ale násilí se rozhodně postavme.

Redakce

INFORMACE Z RADNICE

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE

Hospodaření obce za I. pololetí 2001

PŘÍJMY:

Daňové příjmy	1 018 294,60
Nedaňové příjmy	2 212 393,23
Kapitálové příjmy	572 915,00
Dotace	3 776 206,80

CELKEM PŘÍJMY 7 579 809,63

VÝDAJE:

Běžné výdaje	2 193 866,17
Kapitálové výdaje	5 192 551,10

CELKEM VÝDAJE 7 386 417,27

Vkladový účet obce - stav ke dni 30.06.2001:
928 801,16 Kč. Rozpočet obce Kobeřice u
Brna za I.pol.2001 vykazuje přebytek
hospodaření ve výši:
193 392,36 Kč.

Separace papíru

Firma Respono a.s. Vyškov zavede v naší
obci od 1.1.2002 separaci papíru. Jedná se
o rozmístění plastového kontejneru modré
barvy na stejném místě jako kontejnery na
separaci skla a PET lahví.

Rozpočet obce na rok 2002

PŘÍJMY:

Daňové příjmy	2 683 000,-
Nedaňové příjmy	561 000,-
Kapitálové příjmy	200 000,-
Dotace	45 000,-
CELKEM PŘÍJMY	3 489 000,-

VÝDAJE:

Běžné výdaje	2 149 000,-
Kapitálové výdaje	1 340 000,-
CELKEM VÝDAJE	3 489 000,-

Obecně závazná vyhláška č. 2/2001

Vyhláška se týká systému shromažďování,
sběru, přepravy, třídění, využívání a
odstraňování komunálních odpadů
vznikajících na území obce Kobeřice u Brna,
včetně systému nakládání se stavebním
odpadem. Vyhláška nabývá platnosti dne
1.1.2002.

Obecně závazná vyhláška č. 3/2001

o místním poplatku za provoz systému
shromažďování, sběru, přepravy, třídění,
využívání a odstraňování komunálních
odpadů.

Poplatek je povinen zaplatit poplatník,
kterým je :

- fyzická osoba, která má v obci trvalý
pobyt; za domácnost může být poplatek
odveden společným zástupcem, tyto osoby
jsou povinny obci oznámit jména a data
narození osob, za které poplatek odvádějí
- fyzická osoba, která má ve vlastnictví
stavbu určenou nebo sloužící k individuální
rekreaci, ve kterém není hlášena k
trvalému pobytu žádná fyzická osoba. Výše
poplatku v tomto případě odpovídá výši
poplatku za jednu fyzickou osobu.

SAZBA POPLATKU

Sazba poplatku podle této vyhlášky činí 250,- Kč za kalendářní rok a 1 osobu.

SPLATNOST POPLATKU

Poplatek je splatný ve dvou stejných splátkách, vždy nejpozději do 28.02. a do 31.07. daného roku.

Vyhláška č. 3/2001 nabývá účinnosti dnem 1.1.2002.

KOBEŘICE MAJÍ O ŠESTNÁCT BYTŮ VÍCE

Újezd, místní část nedaleko fotbalového hřiště. Co by kamenem dohodil otevírá se pohled na zalesněné kopce a údolí a jako na dlani se rozprostírá pohled k Mohyle míru a dále k Brnu až na obzor s chladicími věžemi Dukovanské elektrárny. Ještě před rokem tady byla pole z nichž občané sklízeli poslední úrodu dvacátého století. Začátkem listopadu sem poprvé vjely stavební stroje. Málokdo tomu věřil, že za necelý rok tady bude stát 8 nových dvoupodlažních domků s třípokojovými byty. Uplynul rok a domky jsou zkolaudovány. Pastelovými barvami s červenou čepicí střech zaráží do kraje v očekávání nových nájemníků. Všechny byty jsou obsazené a ještě se nedostávalo. I garáže očekávají první auta, která přijedou dvěma novými

vozovkami, dlážděnými zámkovou dlažbou. To budou dvě nové ulice, protože podél nich vznikne deset nových soukromých domků. Vznikne vlastně celá nová část Koberic s moderním koloritem, přirozeně zapadajícím do celkového rázu obce. I s první čističkou, která zachytí veškerý tekutý odpad z domácností v této části. Je to hezké už teď, bude to však ještě hezčí, až na volných plochách, které obec věnovala nájemníkům, vzniknou zahrádky a probudí se život. Zatím je tu ještě klid.

Klid však nebyl vždycky. Projekt za více než dvacet milionů zcela zaštitěný obcí s pomocí státní dotace, byl prvním větším soustem pro malou obec. Kolik jen bylo pochybností, zda to zvládneme, zda vybereme dobře, nakolik se zadlužíme a v neposlední řadě zda budeme mít nájemníky. To se ukázalo jako hodně veliký problém, byť prvních nadšených zájemců bylo mnohem víc než bytů. S prvními finančními představami však bylo všechno jinak - zůstalo jich jenom pár. Nebyly to lehké chvíle, zvláště, když státní dotace a posléze nezbytný 11 milionový hypoteční úvěr, vyžadoval závazné smlouvy s nájemníky. Pomalu jsme se probírali z růžového snu do tvrdší reality protichůdných zájmů peněžních institucí a jejich nepružnosti, požadavků nájemníků a potřeb harmonogramu realizátora stavby. Mnohé už je překonáno, řada problémů a obav ještě

zůstává např., s příjezdovou vozovkou z obce, rozparcelováním pozemků, funkčností čističky a jistě i s možností skrytých závad a splátkami nájemného. Konečně, kdo může dopředu vědět, jaké bude soužití nových, vesměs přistěhovalých obyvatel s místními. To všechno však jsou otázky, na které dá odpověď budoucnost. Ta, od které si obec slibuje, že pomůže zlepšit skladbu obyvatelstva, zachovat školu a stane se zárodkem jejího dalšího rozvoje. I přes všechny obavy a rizika věříme, že tomu tak bude. Jinak bychom se nemohli do takového díla pustit.

To dílo už nikdo neodstraní. Ač to nebylo úmyslem, stane se symbolem Koberčic začínajícího 21. století. Je dílem všech občanů obce, nejen těch, kteří na sebe v zastupitelstvu a na obecním úřadě vzali veškerou tíhu zodpovědnosti.

*Jiří Slabotinský
starosta*

* * * * *

NEJHLUBŠÍ KANALIZACE BUDE NA VINOHRADĚCH

Ulice Vinohrady by se měla stát novou částí rozvíjející se obce. Vilky by měly vyrůstat po levé straně ulice stoupající v převýšení až 50

m na 100 m a vyplnit tak mezeru mezi dosavadní zástavbou. Tzv. Koukalova vila se po desítkách let může zbavit své osamocení v polích a podat si ruku s obcí prostřednictvím svých níže ležících sousedů. Zatím odtud obci hrozily proudy bahna při prudších lijácích, které podemílaly polní cestu a odnášely ornici s polí. Chyběla kanalizace a ze dvou příkopů po stranách krátkého úseku zpevněné vozovky zůstal po plynofikaci pouze jeden. Do žádného z nich by nemohla být svedena voda z nově vzniklých domácností, protože to není přípustné ze zákona.

A tak byl po delším váhání vypracován projekt vybudování kanalizace, která by vedle plynu, telefonu, vody a elektřiny doplnila veškeré nezbytné sítě. Zároveň by byl řešen problém přívalových vod. Jak se však ukázalo, prudký sklon si v krátkém úseku vyžádá sedm zpomalovacích šachet, které zmírní prudký proud vody, jenž by mohl dosahovat rychlosti 4 m/s.

Proto se kanalizace bude zařezávat do terénu a v polovině trasy dosáhne hloubky až 3 m. Tak hluboko bude dno jedné z plastových šachet, v nichž bude proud vody zpomalen rozdílnou výškou nátokového a výtokového otvoru. Celý tento "špás" si vyžádá, i přes všechna vstřícná a racionalizační řešení, téměř 750 000 Kč. Pokud nenastanou problémy.

Výkopové práce, které začaly 1. listopadu však ukázaly, že celé Vinohrady leží na pískovcové skále. To co neodkryli ti, kteří v mělkých hloubkách pokládali vodovod a plyn, se náhle objevilo v celé nahotě. Bez bucharu to prostě nejde. Po blocích skály sjíždí rypadlo svými zuby, aniž by o centimetr prodloužilo výkopovou rýhu. Práce se zpomaluje a náklady se mohou stát pouhou iluzí. Rekord tak nemusí být jen v hloubce uložení kanalizace, ale i v hloubce díry v obecním rozpočtu.

Jedinou přednost zjištění přece jen má. A sice, že vozovka na skále nepotřebuje žádné zhutňování.

Jiří Slabotinský
starosta

Co zaznělo na Smíření

Mohlo by se říci: "Co si tak ještě dnes mohou starostové povídat s duchovními? Věřících je v naší republice tradičně málo a podle statistiky jich ubývá a koho tedy mohou duchovní ovlivňovat? Pouze své věrné."

A to je velký omyl. Stačí se podívat na tu naši společnost, která tápe a hledá se. Z nejistoty je nervózní a podrážděná, podezíravá a vulgární. Obraz naší politické scény, která by měla dávat jistoty a naději, být příkladem morálky ve vzájemných vztazích, je truchlivý. Krade se v malém a ještě více ve velkém, ale přistihuje se spíše to malé, velké podvody se vydávají za podnikání na "samé hraně zákona" a kdo by se chtěl čestně postavit této situaci, je v ohrožení života. Konzumní společnost je netečná a mnohdy právem, když poukazem na nešvar se dostává spíše do pozice trestně stíhaného a opovrhovaného. Hodnota člověka se mnohde měří podle peněz, a kdo má peníze, domnívá se, že může všechno. A do toho teroristické akce a válka ve světě, již

se cítíme ohroženi tím více, čím nejednoznačnější postoje zaujmají političtí představitelé. Mládež marně hledá vzorové příklady čestnosti a obětavosti, vzájemného uznání, bez závidivosti svých, protože bezradná a nespokojená společnost je ani nabídnout nemůže.

Čím níže se kdo ve výkonné a samosprávné demokracii pohybuje, tím více se dostává do pozice otloukáčka, který má snahu něco vytvořit, změnit a přitom naráží na nepochopení a nezájem z jedné či druhé strany, je vtahován do nesmyslného kolotoče konkurence a přitom vidí, jak mnohé dobré úmysly se obrací proti němu, zvláště, když je nucen dělat některá nepopulární opatření. Ztrácí se naděje, pocit smysluplnosti konání i jeho správnost ve srovnání se spravedlivým oceněním. Vzniká pocit osamocení tím více, čím více se mýjí se zájmem lidí o podbízivou pokleslou televizní kulturu, místo vlastního tvořivého přístupu. Lidé se stávají individualitami vymezenými vůči druhým a uzavřenými nebo podléhajícími nebezpečnému vlivu silných jedinců, pohrdajících jakoukoliv morálkou.

Koho je tedy málo? Jsme na tom všichni stejně a chceme-li to změnit, musíme hledat společná řešení, spojit se. Dát naději a příklad. V odpovědnosti, pracovitosti, pochopení, lásce k druhým i v odpouštění chyb, jichž se jako lidé nevyvarujeme.

Podpořit jeden druhého ve víře, že konáme správně, podpořit druhé, kteří se postupně přidávají, neboť pochopí, že v duchovním souznění dobra, kultury i tradic, je stejná síla, jako v materiálních statcích. Ba co víc, dává to smysl života v naději i viru v sebe sama.

A to je úkol všech, kteří mají nějaké poslání a cítí odpovědnost. V tom nejnižším stupni starostů i duchovních, ale nejen jich, všech, kdo pečují o výchovu, vzdělání i sdružování lidí.

Všem, kdo mohou dát naději a jistoty, být duchovní a morální oporou. Tady je pocíťován zárodek mravnosti potřebné ve vztazích mezi lidmi, u naší mládeže a v politice na všech stupních.

A to právě měli společně starostové s duchovními a takové poselství se také snažili předat těm, kteří obětovali svůj čas a zasvětili ho nejen státnímu svátku, ale i ekumenické bohoslužbě.

Snad se to podařilo.

Redakce

* * * * *

BYLI JSME SE PODÍVAT, JAK TO DĚLAJÍ JINDE

V říjnu, 12. a 13., což je pátek a sobota, se starostové Ždánického lesa a Politaví, spolu s kolegy ze Studnice a okolní Dražanské vysočiny, vydali na plánovaný zájezd po Jižní Moravě a příhraničí Dolního Rakouska. Nebyl to žádný výlet, ale cesta za poznáváním, jak to dělají jinde. Bylo krásné počasí, pozdní babí léto a tak očekávání provázela i dobrá nálada. A bylo na co se dívat a z čeho se poučit.

Hned první zastávka v Modré to potvrdila. Malá vesnička nedaleko Velehradu, čítající něco přes 600 obyvatel s minikatastrem 170 ha, se má čím pochlubit. Držitelka Vesnice roku a několika stuh je navštěvována stejně intenzívně, jako všudypřítomná velehradská katedrála. Díky tomu je stále silně zaneprázdňovaný pan starosta, protože návštěva střídá návštěvu a konzultace konzultaci, kromě stálého hledání dalších aktivit a dotačních titulů. Zcela nepochybně prokázal a prokazuje své schopnosti tím, že velice dobře využil příležitosti, jež se mu nabídla se znovuzrozením poutního místa a staroslovanské tradice. Přesto si na nás našel chvíli času. Seznámil nás s velice aktivním přístupem k občanům a institucím, zejména s potřebou neustálé věcné a trpělivé argumentace, či někdy ráznějších kroků na hraně zákona. Byla to např. výstavba rybníků v údolí pod velehradským chrámem v nichž se po roce chytají ryby. Jen tak pro zajímavost, samotná výstavba trvala pouhý měsíc se státní dotací a mezinárodní studentskou pomocí. Na rozdíl od mnoha našich potíží však nebyly problémem pozemky, protože jsou církevní a rybníky na nich kdysi stávaly. Vysoce zajímavá byla rekonstrukce původního kamenného kostela, repliky z 9. století, na které pracovali zruční řemeslníci po 3 roky. Dnes je tento kamenný kostelík, který stojí v blízkosti původních základů, které kopíruje, nejen hojně

navštěvován, ale také hojně využíván k různým kulturním a společenským akcím, jako např. koncertům, vinobraním atp. Nepochybně zajímavým projektem v Modré je snaha po odstranění drátěných plotů kolem domků a návrat k původním dřevinám. Podle jeho vyjádření zrezivělé ploty kolem domků, které působily spíše jak výběhy pro psy, hyzdily obec a svým vzhledem by zcela jistě pokazily jakoukoliv jinou úspěšnou akci, vedoucí ke zkulturnění prostředí. Proto byla vydána vyhláška, kterou mohli občané využít dotaci od obce v hodnotě 15 000 Kč s tím, že odstraní kolem svého domu nevzhledný plot a otevřou tak prostranství a přispějí k estetickému vzhledu celé obce. Kdo tam byl, musel potvrdit, že se dílo nejen podařilo, ale vzhled domků si svými barevnými a čistými fasádami nikterak nezadá s tolik obdivovanými západnějšími či jižnějšími sousedy. Pamatovali samozřejmě i na děti a jednoduchým způsobem z různých kmenů a kulatin, nebo umně navrženými kopečky hlíny, udělali místo pro jejich radovánky a využití volného času. U hospody bylo krásně zastřešené venkovní posezení s krbem, vše přirozeně doplněné naštipaným dřívím a samozřejmě místem pro parkování aut. Nad obcí pak z kulatin zhotovená rozhledna a všechno vyznačené na názorné mapce ve středu obce, konkrétně na čekárně, prosté z cihel, ale vhodně zapadajícího do prostředí. Byla vidět snaha po jednotnosti a především i v kulturních aktivitách, snaha a hrdość místních lidí, že na tomto díle se sami podílejí.

Další zastávkou byla ještě menší vesnička Hostěnin, rovněž oceněná v soutěži Vesnice roku. Leží na předhůří Bílých Karpat a i pro ni je především charakteristické, že se snaží využít maximálně krajinných možností a do krajiny zapadnout. Tady nás především uvítala malá, ale krásně upravená náves, která dříve byla lemována nevzhlednou stodolou a obchodem typickým pro Jednotu. Ze stodoly vznikla moštárna na vyhlášenou a

vysoce žádanou tekutinu z ekologických, tedy chemicky neošetřovaných původních jablek, které hojně a neudržovaně rostly na stráních kolem okolních vesnic. Dokonce se znovu tyto původní jabloně začínají vysazovat. Z původního obchodu pak velice vkusný obchod a restaurace s ubytováním, nenásilně zapadající do rázovitosti podhorské vesničky. Z dlážděné návsi jsme se vydali spolu se zemíťm panem starostou do ojedinělé stavby, výtopny na dřevěné štěpky. Tu postavili Holanďané za více jak 30 milionů (obec to dostala darem) a dodává teplo a teplou vodu pro celou obec. Jedná se o vysoce automatizovaný provoz, který občany zatěžuje finančně méně než vytápění jinými zdroji energie (ca 15 000 Kč na domácnost a rok), jenže si musí zvyknout na to, že teplo nebudou mít tehdy, kdy potřebují, ale tehdy, kdy je topná sezóna. V době, kdy se netopí si musí vodu ohřívát sami. Je však pravdou, že v dané oblasti se rozmáhá vytápění solárními články, které mimochodem jsou i na moštárně. Samozřejmostí této obce se stala i kořenová čistička odpadních vod, která mimochodem byla projektována později než naše v Koberčicích. Tady však dostali dotaci na její výstavbu, na rozdíl od nás.

Z předhůří Bílých Karpat jsme se vrátili zpět na vinorodou Moravu, a sice do Vlkoše, nedaleko Kyjova. Ochutnali jsme nejen burčák, ale hlavně jsme vyslechli zajímavé informace o Moravských vinařských stezkách, na které by měla navázat i cyklotrasa vybudovaná naším Spolkem ve Ždánickém lese a Politaví. Shodli jsme se na tom, že máme jeden výrazný problém, a sice ubytování turistů a širší nabídku služeb, aby krajem pouze neprojížděli, ale také pobyli a seznámili se lépe s jeho charakteristikou, krásami a kulturními zvyklostmi.

Druhý den byl zasvěcen cestování po příhraničí Dolního Rakouska. Vesnice, spíše větší, Obermarkersdorf, obklopená vinohrady, byla vybrána jako vzorová pro

počátky obnovy venkova v Rakousku. I tady, podobně jako v Modré, byl po úspěších starosta zavalen žádostmi okolních obcí po poskytnutí informací, že se téměř nemohl věnovat své práci. Proto na všech významnějších místech, u pozoruhodností, jsou zřízeny vkusné informační tabule, podobně, jak je známe z našich hradů a zámků. Ty informují nejen o historii, ale také o způsobu, jak bylo stávajícího stavu dosaženo. Ten stál za to. Čisté, vkusnými barvami zářící domy, upravené předzahrádky, čisté vozovky a chodníky, upravený potok, zvýrazněné drobné motivy a poutače na domácí produkty, ať už to bylo víno nebo dýně. Ty byly téměř všudypřítomné, jako folklór v podobě různých figurín u každého domu. Zajímavé bylo, že upravená fasáda domu, svítící do dálí, dává hezký vzhled i starobylým domům se starou střechou z tzv. bobrovek, které se u nás již vůbec nevidí. Dokonce to podtrhuje rázovitost obce a typický, zcela přirozený a příjemný venkovský charakter. Tam, kde se jednalo o historicky významné stavby, byť to bylo na vesnici, byl asfalt odstraněn a okolí navracena původnímu stylu přijatelnější dlažba.

Tak tomu bylo i ve Falkensteinu, kde nás zaujala především vinařská stezka vedoucí do kopců pod hradem, osázenými nepřehlednými řadami zatravněných vinohradů. Na této stezce s řadou zastavení, jako u křížové cesty, jsme se mohli dozvědět mnohé z historie vinohradnictví, seznámit se s historickými nářadími a kromě vinohradů pokochat i výhledem do krajiny. Byl to vskutku hezký pohled na kontrast nekonečných řad zelených vinohradů s bílými vápencovými skalami kopců. Vůně, linoucí se ze sklepů byla podobná, jako u nás. Úpravnost okolí, kašen či studánek a hlavně čistota nás bohužel zahanbovaly. Snad tomu tak bude i u nás, až každý sám za sebe pochopí, že i samozřejmými drobnostmi lze dosáhnout mnohého.

A aby tento dojem na nás nepůsobil sklíčeně, vydali jsme se nakonec do Herrnbaumgartenu. Tady je také zajímavost v podobě nápadu zřídit Museum nesmyslů. Řada rarit lidských výmyslů a hlavně nesmyslů dokázala to, že se zde dveře téměř netrhnou a nápad přispěje ke zvýšení návštěvnosti a známosti v okolí i za hranicemi. Charakteristické však také je, že všechno je dotaženo do konce. U musea je restaurace, v blízkosti je stylová restaurace a možnosti ubytování. Nabídka dalších pozoruhodností v místě a okolí je zcela samozřejmá a kdyby tomu tak nebylo, působilo by to spíše jako neodpuštělná chyba. A tak je o čem přemýšlet. Nejen o klobouku s držákem, sekerou pro dva či záchodem na totální šetření vody, ale o tom, jak k podobným aktivitám a odpovědnosti za sebe a okolí přimět i lidi u nás, abychom, kromě obdivování a uznání se mohli sami prezentovat svým uměním, kulturou a prostředím.

Bylo to poučné, a i když v některých případech napomáhá štedřejší náhoda, pak vždycky je třeba být připraven a vstřícný. Protože nepřipraveným ani náhoda nepomůže.

Jiří Slabotinský

S DOMOVNÍM ODPADEM NOVĚ

Dosavadní systém sběru, zejména v oblasti tzv. povinných osob od Nového roku 2002 přestává platit. Zastupitelstvo obce na svém zasedání dne 3.12.2001 přijalo obecně závazné Vyhlášky č.2 a 3/2001, které se týkají jednak "Systému shromažďování, sběru, přepravy.....a odstraňování komunálních odpadů vznikajících na území obce Koberžice u Brna .." (č.2/2001) a následně "Místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů" (č.3).

Zastupitelstvo tak vyhovělo požadavkům, které obcím ukládá platné znění Zákona č. 565/1990 Sb. a Zákona č. 185/2001 Sb. Nejde v tomto případě jenom o upřesněný systém třídění, ale také o nově definované vztahy mezi obcí a povinnými osobami, tzv. poplatníky. Těmi jsou totiž všichni, kdo v obci trvale žijí i ti, kteří zde pouze vlastní nemovitost, včetně rekreačních objektů. Ti všichni totiž mají tzv. oznamovací povinnost, t.j. podat přiznání na obecním úřadě na speciálním formuláři.

Co to znamená? Znamená to, že odpadnou dosavadní platby za popelnici a hlavně neustálé trapné dohadování o tom, jak kdo likviduje odpad. Systém se tak stává mnohem spravedlivější, protože zohledňuje všechny povinné osoby ve vztahu k obci a současně bere ohled také na četnost v rodinách. Odpadnou tak veškeré výjimky, které vnašely další nespravedlnosti a pochybnosti.

Poplatek 250 Kč za rok, který platí každá trvale žijící osoba v obci a v ostatních případech vlastník nemovitosti, je stanoven z nákladů obce a nezahrnuje jenom platbu za popelnici, ale také za odvoz a likvidaci nebezpečného odpadu a sběr a odvoz tříděného odpadu. Platí se dvakrát do roka a každý, kdo zaplatil má nárok na odvoz či

likvidaci komunálního odpadu, včetně nebezpečného po celý rok.

To ovšem neznamená, že odpadají sběrné nádoby, popelnice. Tu si musí každý pořídit, aby mu domovní odpad mohl být odvezen kdykoliv při svozu. Pokud má popelnici do které se mu odpad nevejde, dostane od obecního úřadu bezplatně pytel na přebývajícím odpad. I když se předpokládá, že nelze vytvořit systém s absolutní spravedlností, je to zcela nepochybně systém lépe odpovídající potřebám a péči o životní prostředí. Nebude tak omezena na část občanů, kteří poctivě nakládali s odpadem v souladu se zákonem, ale i na ty, kteří tvrdili, že jim žádný odpad nevzniká, protože ho např. spalovali. To ovšem je rovněž nepřipustné, zvláště u plastových materiálů i různých obalů, které nepochybně má každý, kdo chodí nakupovat do obchodu.

Zejména věříme, že tato zákonná opatření povedou k tomu, že u obcí konečně zmizí různě pohozené pytle s odpadem a černé skládky, jejichž vznik je největší záhadou posledních let, protože všichni tvrdí, že likvidují odpad poctivě, jenom však někteří za to i platili. Je to v zájmu nás všech a takto věříme, že to každý pochopí. Vždyť poplatek netvoří žádnou horentní sumu. Rozpočteno na dny roku to nepředstavuje ani jednu korunu denně na osobu nebo vlastníka nemovitosti.

Zastupitelstvo obce

ANTRAXOVÁ PANIKA

Není nic zákeřnějšího než terorismus. Udeří kdekoliv a kdykoliv a bezohledně. Nevybírání. Čím více lidí postihne, tím lépe. Hlavním účelem je, aby se lidé báli a tím se v zájmu svého života podřídili a donutili k tomu i své představitele. Prostým ochrnutím běžných a nezbytných funkcí státu: dopravního systému, poštovních služeb, komunikačního systému, obchodů, restaurací, společenských a kulturních akcí. Prostě nevěřit ničemu a nikomu. Stačí třeba jen ojedinělý případ nafouknutý sdělovacími prostředky, zvláště v nějaké vypjaté situaci a plíživý strach je tady.

To je i případ antraxu, biologické, bakteriální škodliviny, běžně se vyskytující u dobytka v některých zemích. Jako v jiných případech, i tady se stává díky člověku zbraní. Velice nebezpečnou zbraní, byť dvojsečnou - ohrožuje nejen toho, komu je určena, ale i toho, kdo ji posílá. Je schopna v suchém stavu přežít delší dobu, i mnoha let a prevence proti ní je rovněž dlouhodobá. Proto byla také zamýšlena k použití jako zbraň, na rozdíl od mnoha jiných. Dobře se s ní manipuluje a lze ji posílat třeba i v dopisech. U nepoučených vyvolá paniku až hysterii. A to je hlavní účel, protože o život se, kromě fanatických zaslepenců, bojí každý.

Teroristický útok na dva newyorské mrakodrapy následovaný dopisy s podezřelým práškem, jehož kontakt s člověkem vedl až k rychlé smrti příjemce, vyvolal paniku po celém světě. I v naší republice. Najednou se objevily tisíce podezřelých balíčků, dopisů ze zahraničí, rozsypaných prášků, podivných kapalin. Zásahové týmy hasičů a policie byly v jednom kole, zasedaly krizové štáby, noviny i sdělovací prostředky přinášely další a další podezření ze světa. Specialisté zkoumali a proměřovali, co se dalo. I dopisy a zásilky vtípalů, příživujících se na situaci, anonymů hojících si svůj mindrák na mocných i rasistů,

zneužívajících arabského světa k protizidovským pamfletům. Oprávněné obavy s ubohou škodolibostí zaměstnávaly nepřehlednou směsicí podezřelých zásilek stovky lidí, kteří mohli chybět v daleko potřebnějších situacích a zatěžovaly beztak černou díru ve státním rozpočtu. V drtivé většině naprosto zbytečně.

Dopis odněkud odeslaný, byť ze zahraničí, ještě nemusí být nebezpečný. Než se dostane k adresátovi, musel několikrát přijít do styku s lidmi. Přitom se jim nic nestalo. Neotevřeli ho nebo nebyl porušený. Jestliže má někdo přesto podezření a dokonce i u zásilky od příbuzných a známých třeba z Ameriky, pak stačí vzít gumové rukavice, zástěru a obličej ochránit rouškou nebo lépe respirátorem a brýlemi, vzít zásilku a třeba v uzavřené místnosti bez průvanu (např. nad umyvadlem) a zásilku otevřít. Zpravidla se zjistí, že tam jsou prospekty, osobní dopisy, fotografie, reklamní CD a p. Pokud se objeví prášek, a ten nemusí být bílý, pak se obálka uzavře, uloží do mikrotenového sáčku nebo jiného těsného a neprodyšného obalu a ponechá k odběru zásahovou službou mimo jakýkoliv dosah. Rukavice, i když nepřišly do kontaktu s práškem, se omyjí důkladně běžným čisticím prostředkem Savo a vloží rovněž do obalu. Stejným způsobem se omyjí ruce a části, které eventuelně mohly dojít do styku s takovou zásilkou.

Antraxu škodí přípravky s aktivním chlórem a tím Savo je. Navíc, nejnebezpečnější je vdechnutí a tomu bylo především zabráněno stejně jako mnohem méně nebezpečný kontakt s kůží. K požití zpravidla nedochází a pokud by to někdo chtěl, aby zásilka byla požitá, jistě by ji poslal rafinovaněji.

I smrtelně nebezpečné jedy jsou zranitelné. Jsou mezi námi neustále a nebojíme se jich. Jinak bychom nemohli žít, protože bychom nedůvěřovali ani potravinám, vlastnoručně vypěstovaným. Protože je známe. A v tom je i princip ochrany proti záměrnému nebezpečí. Nepřítele musím nejdříve poznat, abych se mohl bránit. A k tomu je především osvěta.

Tu jsme po revoluci setsakramentsky zanedbali zneužitím oné dříve nanejvýš protivné civilní ochrany. Jak by se dnes hodila! Určitě by došlo daleko více dopisů, třeba těch, co přejí k sňatku, s fotografiemi blízkých nebo třeba oznámeních o úmrtí maminky. Měly smůlu, že přišly v čas paniky. Zbytečné..

Jiří Slabotinský

A ZASE SE KRADE..

Krade se. Krade se všude. I u nás v Koberčicích. Je to neslušné, ale je to pravda. Nejhorší v tom, že to nekradou žádní bezdomovci nebo chudáci, ale mladí lidé, skoro ještě děcka. Tedy ti, kterým by měli dávat výchovná ponaučení rodiče, kteří za ně vlastně ještě zodpovídají. Není to obraz jen těch dětí, ale i těch rodičů. Nehezky obraz. Jenže..

Jenže nikdo nikoho nechytí, pouze usuzuje z příznaků. Ztrácí se lampičky na hřbitově, květiny, dokonce ozdoby, bezostyšně se střechou leze do obchodu, kradou se stěrače, nářadí v uzavřeném domě, rádia, kola i s disky, peníze, čokolády v obchodě atd..atd. Jako kdyby to bylo normální. A čím dál víc. Policie má jiné starosti a pokud to chce vyšetřit, tak nikdo nikoho neviděl, nikdo nic neví. A pokud už někdo někoho přistihne a domluví mu, se zlou potáže. Práskač jeden.. Jak dlouho budeme ještě tuto morální devastaci podporovat. Třeba svým mlčením nebo pokrčením ramen, protože mne se to nestalo, tak se mne to netýká.

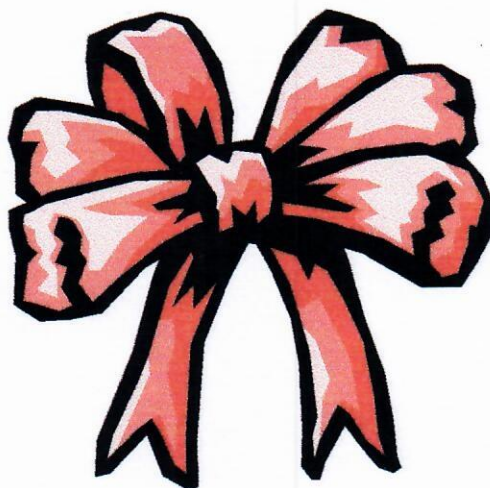
Ale týká! Protože, když se to nestalo teď, stane se to zítra, pozítří, ale stane. Tím spíše, čím více to necháme bez povšimnutí. Nejen

ti na radnici, ale všichni. Do jednoho. Protože drobnými krádežemi to začíná a končí třeba i smrtí.

A jestli s tím nechceme nic udělat, pak si ale nestěžujme.

JS

* * * * *

BIBLICKÉ DIVADLO

Poněkud netypický program proběhl v sobotu 6. října 2001 v Husově sboru Církve československé-husitské. Od 16.00 hodin zde členové Biblického divadla Brno sehráli původní český muzikál ESTER. Obsahem představení byl biblický příběh o statečné dívce, která se stala královnou a zachránila svůj lid. Biblické divadlo je amatérský soubor a v uvedeném představení vystoupilo 15 účinkujících. Velmi pěkné podání bylo doplněno jednoduchými rekvizitami a pěknou výpravou. V Koberčicích přivítala všechny účinkující i s jejich doprovodem místostarostka obce p. Zdena Hrabovská a pan Miroslav Dvořák poskytl všem občerstvení. Pro všechny přítomné a zejména pro děti bylo toto divadelní představení nevšedním zážitkem, umocněným nevšedním prostředím.

-OZ-

* * * * *

Třetí projížďka koberskými lesy

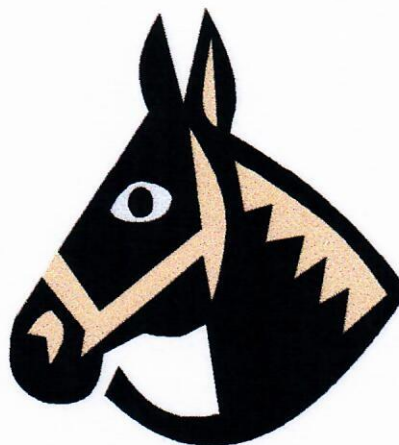
V pořadí již na třetí projížďce koberskými lesy se v sobotu 20. října 2001 sešli v naší obci příznivci a majitelé koní, aby v duchu Hubertovy jízdy symbolicky ukončili letošní jezdeckou sezónu. Tuto velmi pěknou společenskou akci připravili koňáci z koberské farmy, akciové společnosti AGRIA Nížkovice, jako poděkování všem ošetřovatelům a milovníkům koní, kteří se o ně v průběhu celého roku starali, za jejich péči a přízeň.

Ne nadarmo se říká, že nejkrásnější pohled na svět je ze sedla koně. A právě v uvedenou sobotu mohlo takto spatřit naši obec a její okolí 29 jezdců na krásných koních, kteří se za hudebního doprovodu místního rozhlasu a značné pozornosti

občanů, vydali na společnou projížďku okolím Koberčic. Nedílnou částí tohoto společenství bylo i jedenáct párů koní v zápřahu a dva poníci, kteří se těšili velkému zájmu dětí. Po průvodu obcí se ponořili do podzimem krásně zbarveného lesa v okolí naší obce. Mezi účastníky projížďky nechyběl ani ředitel akciové společnosti AGRIA Nížkovice, ing. Jiří Juříčka. Dvuhodinové putování bylo ukončeno na myslivecké chatě, kde bylo pro všechny účastníky připraveno bohaté občerstvení.

Přátelé koní, pod vedením pana Josefa Urbana, takto přidali další kamínek do mozaiky kulturního dění v naší obci. Bylo opravdu na co se podívat. I pro nezasevěného člověka je pohled na pěkně ošetřené a vypucované koně jistě nevšedním a krásným zážitkem.

- OZ -

HASIČI RADÍ

Požáry, jejichž příčinou je vadný stav komínového tělesa, mají ve statistice požárů své pravidelné místo. Jen za první pololetí roku 2001 byly závady komínů příčinou 217 požárů a oproti loňskému roku tento počet požárů, způsobených závadami komínů vzrostl. I když je v řadě domácností v naší obci plynové topení, nelze stav komínů i v tomto případě podceňovat. I první pohled na některé komíny v naší obci hovoří o neutěšeném stavu.

Hasiči proto radí:

- Zajišťuj pravidelné čištění a kontrolu komínů ve lhůtách stanovených právním předpisem
- Jsou-li do komínů zapojeny spotřebiče na paliva tuhá a kapalná do výkonu 50 kW, jsou lhůty 6 krát do roka
- U komínů se spotřebiči na plyná paliva do výkonu 50 kW jsou lhůty 2 krát do roka
- V rekreačních objektech a chatách, nejsou-li užívány celoročně, je lhůta jednou za rok
- Všechny otvory musí být uzavřeny těsnými dvojitými komínovými dvířky
- Sopouch, do kterého není připojen spotřebič paliv, musí být uzavřen nehořlavou ucpávkou
- Máš-li podezření na vadný stav komínu, nechej provést jeho kontrolu kominíkem
- Při podezření na ukotvení trámu v komínovém tělese, nechej provést kontrolu odborníkem

-OZ-

KDYŽ ZAZNÍ SIRÉNA

V životě člověka mohou nastat neočekávané mimořádné situace, jako jsou živelné pohromy - záplavy a povodně, požáry, vichřice, sesuvy půdy, sněhové laviny, havárie s únikem nebezpečných látek do životního prostředí, havárie v chemických provozech a skladech, dopravní nehody s únikem nebezpečných látek, radiační havárie, ropné havárie a další, které mohou ohrozit životy, zdraví obyvatel a způsobit velké škody na materiálních hodnotách.

Možná si někdo po přečtení těchto řádků řekne: "Proč takhle uvažovat a přemýšlet? Naši malou obec nemůže přece nic takového i vzhledem k její geografické poloze potkat". Jen namátkou si však vzpomeňme na záplavu v nedalekých Vážanech nad Litavou v roce 1990, velké krupobití a tornádo ve Studnicích v dubnu loňského roku a další havárie a pohromy, o kterých se dovídáme z tisku, rozhlasu a televize.

Spolehlivým prostředkem varování obyvatel před nebezpečím jsou v tomto případě sirény. Zvuk sirény znamená vždy nějaké nebezpečí. Její zvuk vždy upozorňuje, že může dojít, nebo již došlo k mimořádné události, která ohrožuje životy a zdraví občanů, majetek a životní prostředí. Sirény jsou spolehlivým prostředkem varování obyvatel a mohou být použity podle potřeby lokálně, na ohrožených územích a bude-li to situace vyžadovat i na celém území státu. O jednotlivých varovacích signálech se čtenáři Koberských rozhledů dočetli již v minulosti.

V souvislosti s událostmi minulých měsíců a zkušeností ze zahraničí však byla účinnost těchto varovacích signálů vyhodnocena jako ne příliš účinná. Z toho důvodu se dnem 1. listopadu 2001 zavádí na území České republiky pro varování obyvatelstva při hrozbě, nebo vzniku

mimořádné události jeden varovný signál **“VŠEOBECNÁ VÝSTRAHA”**. Signál je vyhlášen kolísavým tónem sirény po dobu 140 sekund a může být vyhlášen třikrát za sebou v asi třiminutových intervalech.

Grafické vyjádření signálu je následující:

Po akustickém tónu sirény při vyhlášení varovného signálu **“VŠEOBECNÁ VÝSTRAHA”** bude následovat tísňová informace z hromadných sdělovacích prostředků s republikovou, regionální i místní působností pro vyzoomění obyvatelstva o hrozící nebo vzniklé mimořádné situaci.

A co tedy dál ?

Při ohrožení, o kterém můžete být vyzoomění prostřednictvím sirény, zprávou v rozhlase, televizi, z tisku nebo hlášením místního rozhlasu, megafonu, od spoluobčanů, nebo jiným způsobem, se snažte dodržovat následující zásady:

RESPEKTUJTE danou situaci a snažte se získávat informace z oficiálních zdrojů – rozhlas, televize, místní rozhlas, vyhláška obecního úřadu, pokyny zaměstnavatele apod.
NEROZŠÍRUJTE poplašné a

neověřené zprávy

VARUJTE ostatní ohrožené osoby ve svém nejbližším okolí

NETELEFONUJTE zbytečně – telefonní síť je v situacích ohrožení přetížena.

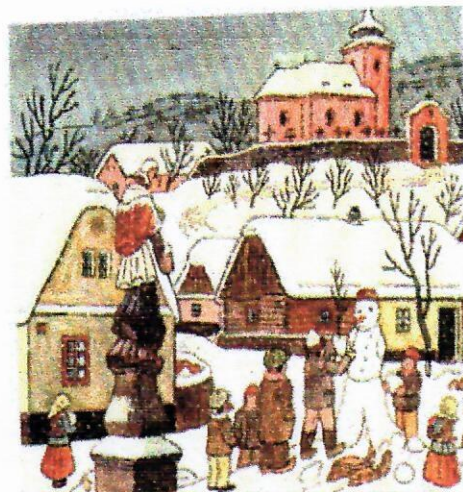
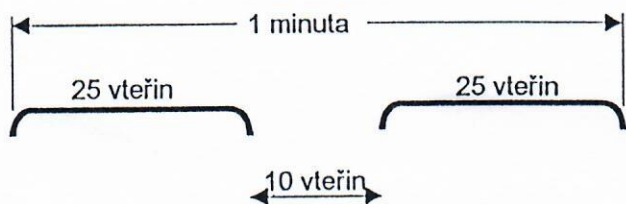
NEPODCEŇUJTE vzniklou situaci
POMÁHEJTE sousedům, zejména starším, nemocným a nemohoucím lidem

UVĚDOMTE SI, že největší hodnotu má lidský život a zdraví a až potom záchrana majetku

UPOSLECHNĚTE pokyny pracovníků záchranných složek, orgánů státní správy a samosprávy.

Dnem 31. října 2001 se ukončuje platnost dosavadních varovných signálů **“KATASTROFA”**, **“VŠEOBECNÁ VÝSTRAHA”** a **“NEBEZPEČÍ ZÁTOPOVÉ VLNY”**.

Dosud vyhlašovaný signál “**POŽÁRNÍ POPLACH**” zůstává nadále v platnosti a slouží ke svolání jednotky požární ochrany. Není tedy varovným signálem. Tento signál je vyhlašován přerušovaným tónem sirény po dobu jedné minuty. Jeho grafické vyjádření je následující:

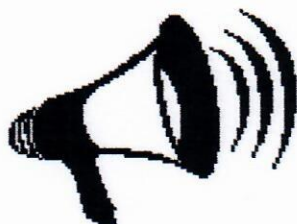
Akustické zkoušky sirén budou oznamovány jako doposud předem v hromadných informačních prostředcích a místním rozhlase.

*Ničím nerušenou vánoční
pohodu a sluncem, láskou a
zdravím prozářené všechny dny
v roce 2002
přeje*

NEZAPOMEŇTE:

ŠTĚSTÍ PŘEJE PŘIPRAVENÝM!

**Sbor dobrovolných
hasičů Koberžice u Brna**

zal. r. 1880

Ondráček Zdeněk ml.

ZELENÁ JE TRÁVA, FOTBAL TO JE HRA

Proto, aby výše zmíněný slogan platil i v Kobeřicích, bude nutné vykonat ještě spoustu práce. Již před rokem bylo Výborem TJ Sokol Kobeřice u Brna rozhodnuto přistoupit k rekonstrukci sportovního areálu "U lesa", včetně zatravnění hrací plochy. Toto rozhodnutí bylo podpořeno březnovou Valnou hromadou. Ihned se začala zpracovávat projektová dokumentace na stupni investičního záměru.

Po dohodě s Obecním úřadem jsou řešeny majetko-právní vztahy tak, aby vlastníkem všech dotčených pozemků byla obec. Nyní se nad hřištěm zprovozňuje studna. Akumulaci vody budou zajišťovat dvě nádrže, do kterých je svedena i dešťová voda z kabin. Před jejich definitivním uložením musel být upraven svah za brankou, protože pak již k němu nebude přístup. Za kabinami vzniká víceúčelová plocha. Postup vlastního zatravnění hřiště je konzultován s odborníky, kteří se v tomto oboru pohybují a mají již za sebou hmatatelné výsledky. Právě jim budou svěřeny finální práce. Vše směřuje k jarnímu osevu. Po dobu asi jednoho roku budou tudíž všechny zápasy TJ probíhat venku na pronajatém hřišti.

Jako vždy je největší problém ve financování celého záměru. Existující dotační tituly byly osloveny, avšak zatím bez úspěchu. Prostředky TJ se prozatím vyčerpaly: například práce spojené se studnou obnášely cca 80 tis. Kč. Obec slíbila celou akci finančně garantovat, ale nyní, pro mimořádné výdaje, potřebné prostředky nemá. Čekat se ale nedá. I za cenu pořízení půjčky bude v celé akci pokračováno. Proto je nutné si uvědomit, že právě teď je čas přiložit ruku k dílu, aby vše úspěšně skončilo v co nejkratší době. Tato probíhá převážně formou brigád s tím, že potřebné mechanismy jsou pronajímány. Bez Vás není zdárný průběh možný. Členové a sympatizanti TJ, kterým není stav hřiště lhostejný mohou přispět jak svou prací, tak i penězi. Brigády jsou vyhlášovány obecním rozhlasem a každý

zájemce se může také kdykoliv informovat u členů výboru TJ. Hlavně současní i bývalí hráči by měli svou aktivitou pomoci a nevymlouvat se na "práci doma".

Ve prospěch věci bude v zimě po obci také pořádána dobrovolná sbírka, kde budou osloveni nejen občané, ale i v Kobeřicích fungující organizace. První vlašťovkou jsou již zahrádkáři, kteří vypomohou s nákupem travního semene. O průběhu financování, tj. příjmů i výdajů, je vedena podrobná evidence, která bude zveřejněna.

Zatravněním samozřejmě nic nekončí, spíše naopak. Nemałym úkolem bude společně s obcí, zajištění provozu. To je ale už další kapitola. Zatím jsme na počátku cesty. Důležité je se po ní svižně vydat a vytrvat.

Členská základna TJ se za poslední rok rozšířila o další cvičící dívky, kterých je již 26. Jejich zapálení pro věc je příkladné.

Českomoravský fotbalový svaz slaví své 100.výročí. Za dlouholetou práci pro něj v naší TJ byli ve Vyškově oceněni pamětními listy a odznaky dva naši členové. Jsou to předseda TJ Sokol Kobeřice u Brna **p. Miroslav Dvořák** a trenér mužstva dospělých **p. Jaromír Ondráček**.

*TJ SOKOL děkuje všem občanům,
kteří podpořili pravidelný podzimní
sokolský sběr železného šrotu.*

SPORTU ZDAR

Výbor TJ Sokol Kobeřice u Brna

* * * * *

JEN TAK ...

Často se říká, že nic není jen tak, že všechno má svůj význam, své opodstatnění, že všechno zlé je k něčemu dobré. Vždyť i ten mraveneček nekoná žádnou svou cestu jen tak, ale vždy směřuje k nějakému cíli. To jen člověk, přestože obdařen rozumem, cítí se být dokonalým pánem tvorstva a mnohdy i přírody ve své slepé pýše, že může vše naučit

se mnohé dělat jen tak. I když ne vždy spojení těchto dvou slůvek znamená, že jde o věci bezvýznamné. Kolik např. malířů si jen tak hrálo se štětcem a barvami a vzniklo umělecké dílo velké hodnoty. Kolik skladatelů si jen tak broukalo melodii a vznikl šlágr, který přetrval věky. Kolik vědců či badatelů si jen tak "hrálo" a najednou tu byl objev, který posunul kupředu celé lidstvo. V těchto případech konat jen tak je prospěšné. Ale z toho nelze usuzovat že vše se dá dělat jen tak a ono to nějak dopadne. Jestli vše budeme jen tak např. vykonávat své zaměstnání či povolání, asi neobstojíme. Budeme-li jen tak žít ze dne na den, nelze očekávat že dosáhneme nějakého uspokojení. Ani ty nejzákladnější potřeby nemůžeme dělat jen tak. Protože když budeme jen tak jíst, budeme mít hlad, když budeme jen tak spát, dlouho to asi nevydržíme. Konec konců ani umřít nemůžeme jen tak. Musí se někdo postarat o to, aby se nějak naložilo s naší tělesnou schránkou. Co ale děláme stále je to že se jen tak mnohdy zbavujeme toho co je nepotřebné. Jen tak odhodíme papírek, jen tak zahodíme nedopalek cigarety, jen tak vyvezeme smetí či nepotřebný materiál někam, kde to moc není vidět. Třeba do lesa, či někde do příkopy, rozhodně však mimo svoje pozemky. Co je to platné když budeme mít pěkně upravené okolí svých domů, ale když se vydáme kousek za vesnici narazíme na všechno možné od papírů, plastových lahví až po vysloužilé pračky či ledničky. A to se nedá jen tak přehlédnout. Nehledě na to, že za několik let zaplatíme mnohem víc než bychom teď zaplatili třeba za popelnici či odvoz nepotřebného odpadu. A tuto daň budou platit i příští generace. Příroda se za nějakou dobu už nebude dokázat bránit proti lidské bezohlednosti. Kde potom budeme brát čistou vodu, nezamořenou půdu abychom v ní mohli pěstovat to co potřebujeme ke své obživě, ani to co dýcháme nebude moci příroda produkovat, protože nedokáže donekonečna obnovovat to co se dnes jen tak ničí. A věřte, že je to smutný pohled, když jdete podzimním lesem a pod listím se skrývá kromě darů přírody i to co tam někdo jen tak pohodil.

Takový starý hrnec či pneumatika ve vás rozhodně neprobudí žádnou romantiku. Zkusme se nad tím jen tak zamyslet. Určitě přijdeme na to, co se s tím dá dělat, aby z našeho okolí zmizely skládky všeho možného. Protože to jak se dnes chováme k přírodě ona nám jednou vrátí a rozhodně to nebude jen tak.

Alena Hobzová

* * * * *

DOBŘÁ VĚC SE PODAŘILA

Na začátku školního roku vznesli rodiče požadavek na zřízení školní družiny. Některé matky nastupují po mateřské dovolené do pracovního poměru a jejich děti nemají po skončení vyučování zajištěn dozor dospělé osoby. Zejména u dětí ve věku 6-8 let to je velký problém. Rodiče se obávají nechávat své potomky samotné doma a družina by pro ně byla vítaným řešením.

První pracovní schůzka s rodiči se konala 18.10.2001. Hovořili jsme zejména o zaměření družiny a počtu dětí, které by v roce 2002 zařízení navštěvovaly. Probírali jsme organizační a ekonomickou stránku věci.

Školní družina by neměla být zařízením, kde děti čekají, než si je rodiče vyzvednou, ale měla by je dále rozvíjet a podporovat v jejich zájmech. Pedagog ve školní družině může vést kroužek s určitým zaměřením ať už výtvarným, tanečním, jazykovým či dramatickým. Rodiče i obec mají společný zájem, aby děti měly dostatek sportovního a kulturního vyžití.

Druhá schůzka rodičů s vedením školy a zástupci OÚ se konala 16.11.2001. Přihlásil se dostatečný počet žáků a žádost byla odsouhlasena zastupitelstvem obce dne 21.11.2001 a odeslána na Okresní úřad ve Vyškově.

*Mgr. Dana Horká
ředitelka školy*

*Smíšené zboží
"Pod lípou"
přeje všem svým
zákazníkům
požehnané svátky
vánoční a úspěšný rok
2002.*

ŠTĚDROVEČERNÍ KOLEDOVÁNÍ

Tak jako každoročně i letos půjdou mezi naše občany koledníci, aby zvěstovali narození Krista Pána. Koledníci vyjdou 24.12.2001 v 16.⁰⁰ hodin od obecního úřadu směrem do Vrchní ulice, Újezd I. a II., Na kopci, Dolní, Chaloupky a Beneškou do Kedlet.

POZVÁNÍ

Kulturně-školská komise při OÚ v Kobeřicích u Brna za spoluúčasti dětí z MŠ, ZŠ a ZUŠ zvou občany věřící i nevěřící 26.12.2001 v 16.⁰⁰ hodin do římskokatolického kostela na VÁNOČNÍ BESÍDKU.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Tato sbírka bude probíhat od 3.1.2002 - 10.1.2002 prostřednictvím pokladničky u vánočního stromu.

Výtěžek bude zaslán na charitativní účely oblastní charitě Hodonín.

Za příspěvek předem děkujeme.

Z LIDOVÝCH PRANOSTIK A STOLETÉHO KALENDÁŘE

- * *Prosincové sněžení jarní tráva ocení*
- * *Když přijde svatá Lucie - najde tu už zimu*
- * *Po studeném prosinci bývá úrodný rok*
- * *Jaké zimy v prosinci, taková tepla v červnu*
- * *Jasná noc o Štědrém dnu, mrazy lezou ke dnu*
- * *Jak byl celý rok samá voda a bláto, na Silvestra nenapadne zlato*
- * *Mrazy když v prosinci ochabnou, znamenají zimu zlou*

NA POSLEDNÍ CHVÍLI

PODZIMNÍ ÚKLID

*Byl podzim, stromy listy červené a žluté
a země začala se zimou třást.*

*I dal se jeden chasník do úklidu chutě,
práce prý šlechtí a dovede hřát.*

*Tak začal snášet čím zdobil své sídlo,
jež tímto rozrostlo se do nezměrné šíře.
Snad slza ukápla mu pro to co s ním žilo.
Co naplat, musí, neboť byl by jak tchoř v
díře.*

*Jak hromadu svou vršil do nadlidské výše,
prokládal dřevo všim co z domu snesl.
Kdekerý tápal, proč špatně se mu dýše
a proč tak smrdutý je soumrak, který náhle
klesl.*

*Že by snad Taliban sem šířil svoji víru?
Nebo snad skrytá sopka začala si hrát?
Je cítit všechno: dehet, záprtky i síru.
A venku, doma, všude tma a velký smrad.*

*Života bído, co se to tu děje?
Aby svět viděl, že nás musí znát?
Jenom náš chasník vesele se směje,
že zkréhlé prsty i to lino umí hřát.*

*Starosta s věrným bodyguardem směle
s maskami bez filtru, jež sklad jim může
dát,*

*vrhli se v bojiště, jak lazár do postele
a mezi kašlem začali mu lát:*

*“To vaše bohulibé dílo, pane,
je zralé na sousedské spory.
Občané pod vámi jsou jako na čekané,
neb jste je vykouril, jak nimrod lišku z
nory”.*

*“A navíc! O hodinu jste uspíšil i zimní čas,
až po dědině mnozí šíří drby,
že jeden skončil v příkopě a druhý sebou
prásk,
neb pro dým na silnici nejsou vidět hrby.”*

*“Tak nechte toho, neb policajti jsou tu co by
dup!”
kuckajíc ,zněla maskou rázná starostova
rada,
když čelem k nepříteli takticky se dal zas na
ústup
a jako anděl bodyguard mu srdnatě kryl
záda.*

*Podzimní úklid, to je vždycky velké drama.
I chasník tvořivě děj přírody chtěl dodělat.*

*Aby se k spánku neskládala sama
tak ránu z milosti jí na odchodnou dát.*

GW

ŠTĚBETÁNÍ

TERORISMUS U FÓSKŮ

“Třetí světová je na spadnutí!” povídají Fósek, zabořené nosem do tři dni starýho tisku. “Ten Ládin je pěkná sviňa.” zamudrovali jak rozené filozof.

Poslední hluboká myšlénka zaujala Kaču, kerá seděla u šporhélta, kerýmu domlóvala, aby tahl:

“Ládin? Tož toho mně ani nevzpominé!” mrskla polinkem do kamen až jiskry lítaly. Laďa Pletánek, zvaný Podvraták, místní seladón s hlubokém pohledem a ešče hlubší kapsó, byl její úhlavní nepřítel vod té doby, co jí poradil, aby si dala peníze k němu do záložny. Že jich výhodně zhodnotí. Tož, stalo se. Enomže Laďa se něgde zapomněl a záložna zkrachovala. A jejich Alénce má vracet tó zálohu na prstýnky.

“Esli to bude, tož vezmu kvér a picnu ho mezi prvňima!”

zahromovala přesvědčivě bojové pokřik, keré legionářom vtlókajó do hlavy, jak debilom vodrhovačku.

Fóska ten bojové pokřik vyrušil z filozofování:

“Ten né! Von nechál zhodit ty dva baráky v Americe! A je včil v Afgánistámu!”

zakrótli hlavó nad totální neznalostó mezinárodní situace.

Ale s Kačó to nehlo:

“Tož tam se sková? A to je gde? V Rusku?”

“V jakém Rusku?”

“Tož, gde jinde se darebáci skovávajó?” nedala se Kača.

“Šmarjá! “zakleli Fósek “To néni žádné chudák, ale miliónář co chce spasit svět!”

A to neměli říkat, protože to Kaču rozvohnilo ešče víc:

“Tož to mně říkál taky, když sem mu ty peníze dávala, jaká to pro nich bude spása. Že se nebudu stačit divit! Já koza se

nestačím divit do teďka! A von je fčil miliónář a já z holém zadkem drhmu stoličku u šporhélta. To je teda spravedlnost!” práskla dvířkama, až kamna bařly po dechu. Fóskovi spadla faja do klína a hubu by nezavřeli, gdyby se jim vocát' nezačalo neco smažit:

“Aíúúú!” zařvali ja túr.

Kača, gdyž to viděla, tož na nich chrstla kýbl vody:

“Co děláš? Ešče zapáliš tó barabiznu co nám aspoň zvoztala, gdyž sem s tebo nic lepšího nechytla.”

přeshaltrovala spravedlivé hněv na jinó strumu.

Rozmočený noviny se Fóskovi roztrhli napúl a z nohavic jim kapalo, jak z rýny po přeháňce. Ani na slovo se nezmohli. Enom to zasyčelo a voni udělali ..hek! Až po chvíli se z toho vzpamatovali, protože jim začala drkotat brada. Kamna moc nehřili a ve vnitřku toho žáru taky už moc nebylo. Snad enom tenkrát, gdyž jich Kača dožrala. A to se stalo fčil:

“Tož tady nestůj jak hastrman a zhoď to důle. Beztak to smrdí a pomaly se to na tobě rozpadne. Tak dělé a nekévé se jak mohamedán v mešitě. Vypadáš beztak jako voni s tema fósiskama , akorát turban na hlavu a baby kolem sebe. Aby na tebe dělaly.”

Zakončila refrénem, keré se stál domácím evrgrýnem už před štyrceti rokama.

“Ja, tož ty mně zmáčíš jak náčeňovó hadru a kvůli tvém blbém řečom dondu k úrazu, protože mně neco takovýho vyrazilo dech. Já sem vo žádným Ládkovi, cos mu kromě peněz cpala ešče našu Alenu, nemluvil, protože takový přizemní věci mně nezajímajó. Dyt' ty ani nevíš co se děje ve světě. Ten Ládin, to je chytré chlap, fanatic a sviňa. Dyt' si trófl ani na Ameriku. Zbořil jim tam dva baráky, co majó lidí víc jak Slavkov a fčil jim tam posilá ešče antrax.”

Zatřepali s gatima aby se jim vodlepily vod namodralých noh.

Ale Kača se nedala.

“A voni tam nemajó plynový topení, že musijó ešče topit briketama?”

vzpomněla si na školní roky Alenky, gdyž probírali zužitkování uhlí, hlavně antracitu.

“Jaký brikety!” rozčílili se Fósek. “To je nemoc a majó to taky krásy. A když to dostane nejaká jako ty, tož taky može chcípno!”

“No, hlavně, že zvostane nejaké ten vůl!” zakončila rezolutně Fósková debatu na sóčasný politický téma a vodešla s Fóskovéma gatima dělat neco rozumnějšího. Beztak ztratila plno času. A temu Ladinovi to stěně nedaruje.

Fósek chvíli čučeli do blba, neschopné rozumnýho projevu. Zbavené svrchního oděvu ve spodní části těla, zažívali pocity nepraktickýho intelektuála, keré v trénkách ztrácí oporu pro svůj mozek. I Punt'a poznál, že i to névyspělejší na světě može byt snadno zranitelný barbarem. A rači začál přehodnocovat svůj negativní postoj k blechám.

GW

SLOVO NA ZÁVĚR

Byl jsem u toho, když vypukla antraxová panika. Tisíce poštovních zásilek svázeli hasiči do míst, kde jako specialisté jsme zjišťovali pravdivost podezření. Strach je hrozná věc. Běžně rozsypaný prací prášek před prádelnou se najednou může stát aktem teroru, pracně vydobytý zimní havelok bezdomovce v odložené brašně v parku pak nastraženou bombou. Usedlá učitelka posypaná dovádíivými školáky bez rozpaků dobrovolně stane před policajty jak jí bůh stvořil, neotevřené obálky z ciziny, vysypané do kontejnerů i s obsahem košů a ochrannými rukavicemi už nenajdou své adresáty. A tak se mnozí nedoví o svatbě svých přátel, nedostanou fotografie z dovolené v cizině, minou je na delší dobu oznámení o úmrtí či narození v rodinách blízkých. Bezdomovec bude muset znovu hledat, aby přežil zimu a paní, které opravna poslala boty či hodinky v balíku, si také počká. Bojí se prostí lidé, bojí se bohatí, jednotlivci i instituce. Anonymové a rasisti si vyřizují své účty se sousedy i politiky. Vedle pochopitelného, i když většinou zbytečného strachu, také hnus a špína nejnižších pudů.

To však není obyčejný strach. To je strach ze smrti, předčasný a nečekaný. Strach, který třeba nemáme, když usedáme do auta nebo ošetřujeme dobytek, či třeba ze špatné životosprávy a škodlivých návyků nebo ztráty imunity či klíšťat, jež mohou vést k tomuž. To proto, že o tom víme, jsme na to připraveni a zvykli jsme si. Stalo se to součástí našeho života, protože tím nikdo úmyslně o něj neusiluje. Což není případ antraxové psychózy, která jako příšera obchází svět. I na ni si člověk zvykne, jako na války, zemětřesení, chemické nebo jaderné havárie. Pokud se stanou součástí jeho života.

Co však by nikdy neměl, to je být odevzdaný. Smířený s tímto stavem. Být neinformovaný těmi, kdo jsou za to odpovědni. Protože to především vede ke vzniku neúměrného strachu a paniky. A k obnažování

charakterů, pokřivených, ať už situace využívají k šíření strachu či anonymnímu vyřizování účtů, tak také k přednostnímu zajištění ochrany své osoby na úkor druhých.

Nedělejme si iluze, i se životy jiných jsou schopni lidé bezohledně obchodovat.

Pamatujme na to a nedopust' me sami u sebe, aby sobeckost v nás převážila nad úctou a pochopením pro druhé. Nad obětavostí a pokorou k životu vůbec.

Slabotinský

*Šťastnou hvězdu po celý rok
2002
Vám přeje
redakce Koberských rozhledů*

Vydává obec Koberice u Brna

Redakce : Obecní úřad Koberice u Brna ● Dolní 54 ● PSČ 684 01
tel./fax : (05) 44 22 25 20 ● e-mail: oukoberice@politavi.cz

Odpovědný redaktor : Ing. Jiří Slabotinský, CSc.

Datum vydání : 13-12-2001

MK ČR E 13059

Zaslané příspěvky pokud nejsou vyžádány se nevracejí. Příspěvky otiskujeme v původním znění, bez jazykových úprav. Za otištěné příspěvky se honoráře nevyplácejí.